

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภทศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความล่ามารถ้านมุษยสัมพันธ์ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม และศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา ทัศนคติ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง กับความล่ามารถ้านมุษยสัมพันธ์ เพื่อหาตัวทำนายความล่ามารถ้านมุษยสัมพันธ์ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 5 แห่ง ปฏิบัติงานในหน้าที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยลำมัญ แผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม สูติ - นรีเวชกรรม และแผนกกุมารเวชกรรม หอพยาบาลผู้ป่วยหนักในแผนกอายุรกรรมและศัลยกรรม และแผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

2. ตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยทำการลุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีการลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวกเป็นชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการลุ่มดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจำนวนประชากรพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน้าที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยลำมัญแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม สูติ - นรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม หอพยาบาลผู้ป่วยหนักในแผนกอายุรกรรมและศัลยกรรม และแผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 5 แห่ง เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว จะได้จำนวนประชากรเป็นพยาบาลวิชาชีพทั้งหมด 870 คน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดตัวอย่างประชากร โดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่าง
ประชากรของ Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง กระณสุต, 2525)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad \text{เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น } .05 (= .05)$$

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้

จากการคำนวณจะได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 274 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้
300 คน

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณจำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงพยาบาล จากขนาด
ตัวอย่างประชากรที่คำนวณได้ โดยคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละโรงพยาบาล

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณจำนวนตัวอย่างประชากร ตามสัดส่วนของประชากรใน
แต่ละประเภทผู้ป่วยของแต่ละโรงพยาบาลให้ได้จำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงพยาบาล

ขั้นตอนที่ 5 ศึกษาว่าในแต่ละประเภทผู้ป่วยมีผู้ป่วยอะไรบ้าง หาสัดส่วน
ของตัวอย่างประชากรในแต่ละหอผู้ป่วย

ขั้นตอนที่ 6 ศึกษารายชื่อพยาบาลจากตารางปฏิบัติงาน ลุ่มชื่อตัวอย่างประชากร
ในแต่ละหอผู้ป่วย โดยวิธีสุ่มจากตามจำนวนที่คำนวณได้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่างประชากรของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามประเภท
หอผู้ป่วยในแต่ละโรงพยาบาล

โรงพยาบาล	จำนวน (คน)		
	ประเภทหอผู้ป่วย	ประชากร	ตัวอย่างประชากร
ภูมิภาคตอนใต้			
หอผู้ป่วยสามัญของแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม สูติ - นรีเวชกรรม กุมารเวชกรรม	194		67
หอผู้ป่วยหนักของแผนก อายุรกรรม และ ศัลยกรรม	88		30
แผนกผู้ป่วยนอก และอุบัติเหตุฉุกเฉิน	79		27
รวม	361		124

ตารางที่ 1 (ต่อ)

โรงพยาบาล	จำนวน (คน)	
	ประเภทผู้ป่วย	ตัวอย่างประชากร
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า		
หอผู้ป่วยลำไส้ของ แผนกอายุรกรรม		
ศัลยกรรม ลูติ - นรีเวชกรรม		
กุมารเวชกรรม	161	55
หอผู้ป่วยหนักของ แผนกอายุรกรรม		
และศัลยกรรม	34	12
แผนกผู้ป่วยนอก และอุบัติเหตุฉุกเฉิน	13	12
รวม	231	80
โรงพยาบาลพระปิ่นเกล้า		
หอผู้ป่วยลำไส้ของ แผนกอายุรกรรม		
ศัลยกรรม ลูติ - นรีเวชกรรม		
กุมารเวชกรรม	91	32
หอผู้ป่วยหนักของ แผนก		
อายุรกรรมและศัลยกรรม	18	6
แผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน	15	5
รวม	124	43

โรงพยาบาล	จำนวน (คน)	
	ประเภทผู้ป่วย	ตัวอย่างประชากร
โรงพยาบาลสินธุเบกษา		
หอผู้ป่วยสามัญของแผนกอายุรกรรม		
ศัลยกรรม สูติ - นรีเวชกรรม	50	17
หออภิบาลผู้ป่วยหนักของแผนก		
อายุรกรรมและศัลยกรรม	12	4
แผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน	10	4
รวม	25	22
โรงพยาบาลอนันตมหิตล		
หอผู้ป่วยสามัญของแผนกอายุรกรรม		
ศัลยกรรม สูติ - นรีเวชกรรม		
กุมารเวชกรรม	62	20
หออภิบาลผู้ป่วยหนักของแผนก		
อายุรกรรมและศัลยกรรม	10	4
แผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน	10	4
รวม	82	28
รวมทั้งหมด	870	300

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะ เป็นเติมคำและแบบสำรวจรายการ (Check list) เพื่อรวบรวมตัวแปรภูมิหลัง คือ ประสบการณ์การทำงานด้านการพยาบาลประเภทหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติ แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลวิชาชีพ และแบบวัดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ชุดที่ 1 แบบวัดทัศนคติ ผู้วิจัยได้ปรับมาจากแบบวัดทัศนคติที่สร้างโดย โพลิตร ผักเจริญผล (2523) และ รจนา ทิระยอนนต์ (2523) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบที่ใช้ Semantic Differential - Technique สดุดำค่าคุณศัพท์ 25 คู่ ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating - Scale) 7 อันดับ ครอบคลุมลักษณะที่ต้องการวัด 5 ด้าน เมื่อนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ได้รับการเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิให้แก้ไขปรับปรุงตัดคำบางคำที่ไม่สอดคล้องกับเรื่องการศึกษาออก ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ฉลาด - โง่ ความน่าเชื่อถือ - ขี้ลืม เอาการเอางาน - เหลวไหล ยืนยัน - ขี้เกียจ โต้เปรียบ - เถียงเปรียบ ยืนถ่วง - ยืนตำหนาย - บ่าว ดังนั้น แบบสอบถามนี้จึงประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 18 คู่ ดังนี้คือ

1.1 ด้านร่างกายและบุคลิกภาพ มีคำว่า แข็งแรง - อ่อนแอ
 ไร้แรง - เศร้าโศก หน้าตาดี - ขี้เหร่ บุคลิกดี - บุคลิกดี - บุคลิกไม่ดี รูปร่างล่ำสัน - รูปร่างไม่ล่ำสัน

1.2 ด้านสติปัญญา มีคำว่า เก่ง - ไม่เก่ง มีความสามารถ
 ไม่มีความสามารถ เฝิบแหลม - ทุ้ม

1.3 ด้านอารมณ์ ความรู้สึก อุดมสยใจคอ มีคำว่า มีอารมณ์ขัน
 เศร้าเครียด เห็นแก่ส่วนร่วม - เห็นแก่ส่วนตัว กระตือรือร้น - เรื่อย ๆ เื่อย ๆ เชื่อมมั่นในตนเอง - ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล - เอาแต่อารมณ์ อุดทน - ไม่อดทน

1.4 ด้านเศรษฐกิจ มีคำว่า ร่ำรวย - ยากจน

1.5 ด้านลักษณะงาน มีคำว่า มีเกียรติ - ไร้เกียรติ

อิสระ - ไม่อิสระ ก้าวหน้า - ล้าหลัง

ผู้วิจัยกำหนด เกณฑ์การตัดสินอัตโนมัติจากคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเริ่มต้น 1 ถึง 7 คะแนน โดยถ้าคะแนนสูง หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกายและบุคลิกภาพ ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ความรู้สึกอุปนิสัยใจคอ ด้านเศรษฐกิจ และด้านลักษณะงานเป็นไปในทางบวก ส่วนในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนต่ำ หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองทั้ง 5 ด้าน เป็นไปในทางลบ และถ้าคะแนนอยู่ใน ระดับกลาง ๆ ก็แสดงว่า เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองทั้ง 5 ด้าน ปานกลาง ไม่สามารถจัดว่าเป็นบวกหรือลบ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง 5.00 - 7.00	จัดอยู่ในกลุ่มอัตโนมัติบวก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง 3.00 - 4.99	ไม่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มอัตโนมัติ เป็นบวกหรือลบ
ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง 1.00 - 2.99	จัดอยู่ในกลุ่มอัตโนมัติลบ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามที่สำรวจกิจกรรมการพัฒนาตนเองของพยาบาลวิชาชีพที่ทำให้มีความรู้ความ สามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ตามสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน แบบสอบถามนี้ได้ สร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีและหลักการพัฒนาตนเอง การพัฒนา บุคลากร การพัฒนาทักษะความสามารถเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุม กิจกรรมพัฒนาตนเองของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการศึกษาด้วยตนเอง การเข้ารับการอบรมรูปแบบ ต่าง ๆ การศึกษาต่อและการศึกษาดูงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ เพียงคำตอบเดียว การเลือกตอบแต่ละข้อคำตอบมีความหมายดังต่อไปนี้

มากที่สุด	คะแนน 5	หมายถึง	ท่านได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการ ปฏิบัติงาน เนื่องจากจากกิจกรรมนั้น ๆ มากที่สุด (ประมาณร้อยละ 85 ขึ้นไป - 100)
มาก	คะแนน 4	หมายถึง	ท่านได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการ ปฏิบัติงาน เนื่องจากจากกิจกรรมนั้น ๆ มาก (ประมาณร้อยละ 65 ขึ้นไป - 85)

ปานกลาง คะแนน 3 หมายถึง ท่านได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เนื่องจากกิจกรรมนั้น ๆ ปานกลาง (ประมาณร้อยละ 45 ขึ้นไป - 65)

น้อยที่สุด คะแนน 2 หมายถึง ท่านได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เนื่องจากกิจกรรมนั้น ๆ น้อย (ประมาณร้อยละ 25 ขึ้นไป - 45)

ไม่ได้ปฏิบัติ

เลย คะแนน 1 หมายถึง กิจกรรมนั้น ๆ ท่านไม่ได้ปฏิบัติเลย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะแปลคะแนนการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ตอบตั้งแต่มากที่สุดถึง ไม่ได้ปฏิบัติเลย หรือคะแนนตั้งแต่ 5 ถึง 1 คะแนน มาแปลเป็นระดับการพัฒนาตนเองดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.68 - 5.00 มีการพัฒนาตนเองสูง

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.34 - 3.67 มีการพัฒนาตนเองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 2.33 มีการพัฒนาตนเองต่ำ

การตีความคะแนนดูตาราง 4 ประกอบ (หน้า 91)

ชุดที่ 3 แบบวัดแรงสูงใจในการปฏิบัติงาน ได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงสูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งครอบคลุมความรู้สึกหรือความต้องการของพยาบาลวิชาชีพด้านความต้องการที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ ความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำ ความต้องการมีความรู้สึกเป็นสมาชิกของกลุ่ม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีทั้งข้อความทางบวกและทางลบ ข้อความทางลบ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 4, 10, 11, 15 และ 25 ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อนั้นกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว การเลือกตอบแต่ละข้อคำถามมีความหมายดังต่อไปนี้

เป็นจริงมากที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น เป็นจริงมากที่สุด (ประมาณร้อยละ 100)
เป็นจริงมาก	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น เป็นจริงเป็นส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 75)
เป็นจริงปานกลาง	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเป็น จริงปานกลาง (ประมาณร้อยละ 50)
เป็นจริงน้อย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น เป็นจริงเพียงเล็กน้อย (ประมาณร้อยละ 25)
เป็นจริงน้อยที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ไม่เป็น ความจริงเลย

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ถ้าเป็นข้อความทางบวก			ถ้าเป็นข้อความทางลบ		
เป็นจริงมากที่สุด	ให้	5 คะแนน	เป็นจริงมากที่สุด	ให้	1 คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้	4 คะแนน	เป็นจริงมาก	ให้	2 คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้	3 คะแนน	เป็นจริงปานกลาง	ให้	3 คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้	2 คะแนน	เป็นจริงน้อย	ให้	4 คะแนน
เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน	เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้	5 คะแนน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะแปลคะแนนการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ตอบตั้งแต่เป็นจริงมากที่สุดถึงไม่เป็นจริงเลย หรือคะแนนตั้งแต่ 5 ถึง 1 คะแนน มาแปลเป็นระดับแรงสูงใจในการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง	3.68 - 5.00	มีแรงสูงใจในการปฏิบัติงานระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง	2.34 - 3.67	มีแรงสูงใจในการปฏิบัติงานระดับ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	ระหว่าง	1.00 - 2.33	มีแรงสูงใจในการปฏิบัติงานระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งครอบคลุมความสามารถในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา ความสามารถในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน และความสามารถในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วยและญาติ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีทั้งข้อความทางบวกและทางลบ ซึ่งข้อความทางลบประกอบด้วยข้อความข้อที่ 5, 8, 11, 35, 41, 42, 66, 109 และ ข้อที่ 111

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์จากการแสดงออก โดยจะแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ตอบตั้งแต่ปฏิบัติ เป็นประจำถึงไม่เคยปฏิบัติเลย หรือคะแนนตั้งแต่ 5 ถึง 1 คะแนน มาเป็นระดับความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ เพียงคำตอบเดียว และการให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้า เป็นข้อความทางบวก			ถ้า เป็นข้อความทางลบ		
เป็นประจำ	ให้	5 คะแนน	เป็นประจำ	ให้	1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	4 คะแนน	บ่อยครั้ง	ให้	2 คะแนน
บางครั้ง	ให้	3 คะแนน	บางครั้ง	ให้	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2 คะแนน	นาน ๆ ครั้ง	ให้	4 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้	1 คะแนน	ไม่ปฏิบัติเลย	ให้	5 คะแนน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้จากการตอบ มาแปลเป็นระดับความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นระดับตั้งแต่ระดับสูงที่สุด ถึงระดับต่ำที่สุด ดังต่อไปนี้

ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00	อยู่ในระดับสูงที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49	อยู่ในระดับสูง
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49	อยู่ในระดับต่ำ
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49	อยู่ในระดับต่ำมาก

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity)

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น และที่ปรับจากของผู้อื่นมาใช้ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยตรวจสอบ เพื่อแก้ไขเนื้อหา และภาษา แล้วนำไปเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในด้านการบริหารการ พยาบาล ด้านการศึกษา และด้านจิตวิทยา จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขกับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยถือเกณฑ์ 8 ใน 10 ท่าน ของผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับ ซึ่งส่วนใหญ่เสนอแนะให้ตัดข้อความที่คล้ายคลึงกันออกหรือรวมไว้ ด้วยกัน และตัดข้อความที่เป็นข้อความทางลบตรงเกินไปออก ข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับและ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา

การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับตัวอย่างประชากรพยาบาลวิชาชีพ ที่มีคุณสมบัติ คล้ายคลึงกับประชากรจริง ซึ่งเป็นพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยลารมัยของแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรมสูติ - นรีเวชกรรม กุมารเวชกรรม หอผู้ป่วยหนักแผนกอายุรกรรมและ ศัลยกรรม แผนกผู้ป่วยนอกและผู้อุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 50 คน ได้แบบสอบถามคืน 47 ฉบับ เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ 43 นำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาช (Cronbach's Coefficiency) และ เมื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากประชากรในการวิจัยครั้งนี้แล้วนำมาหาความเที่ยงด้วย วิธีเช่นเดิม ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

แบบ วัดฮัตมโนห์คันธ์	= .92
แบบ สลอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ของพยาบาลวิชาชีพ	= .85
แบบ วัดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	= .87
แบบ สลอบถามวัดความสามารถด้าน มนุษยสัมพันธ์ของพยาบาลวิชาชีพ	= .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 5 แห่ง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกับพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรในสถาบันนั้น ๆ
2. ติดต่อขออนุญาตจากหัวหน้ากองการพยาบาลและพยาบาลที่ปรึกษาที่รับผิดชอบในการประสานงาน ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามที่แจกไปจำนวนทั้งสิ้น 300 ชุด ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 295 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.33 ระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล รวมทั้งสิ้น 3 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Sciences) มีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง คำนวณเป็นร้อยละ
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ฮัตมโนห์คันธ์ การพัฒนาตนเอง แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ของพยาบาลวิชาชีพ
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดระหว่างภูมิหลัง ฮัตมโนห์คันธ์ การพัฒนาตนเอง แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน กับความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์

4. สร้างสมการที่สามารถทำนายความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์จากตัวแปร ภูมิหลัง อัตมโนทัศน์ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง โดยการวิเคราะห์การถดถอยเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังต่อไปนี้

4.1 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ (Inter Correlation Coefficient) และระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (r) โดยแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ค่าระหว่าง	± 0.70	ถึง	± 1.00	มีความสัมพันธ์สูง
ค่าระหว่าง	± 0.30	ถึง	± 0.69	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าระหว่าง	± 0.00	ถึง	± 0.29	มีความสัมพันธ์น้อย

4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t - test)

4.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

4.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

4.5 ทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น จากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว โดยการทดสอบสถิติจำนวนรวมเอฟ (Overall F-test)

4.6 หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

4.7 หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการพยากรณ์

4.8 สร้างสมการพยากรณ์ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้วยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตัวพยากรณ์คือ เลือกเอาตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ที่มีค่า สูง ลูต เป็นตัวพยากรณ์ตัวแรกเข้าสมการก่อน และเอาตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ที่มีค่ารองลงมาจากตัวพยากรณ์ตัวแรกและ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ด้วยกันต่ำด้วย กระทำเช่นนี้จนถึงตัวพยากรณ์ตัวสุดท้าย